

Herinneringen aan Spanje.

van den hermiet, dat door alle jonge handen werd geluid als goed voortteeken en dat we in de verte al hoorden kleppen zonder ophouden. Bij wending van den steeds stijgenden weg stonden we opeens voor het feestterrein; het verwarde gegons, dat we reeds lang hoorden, werd ons nu duidelijk. Duizenden waren hier bijeen en drongen naar de kleine kapel, die als hing tusschen de rotsen. Bont glansden de sinaas-appelen, de kleine vlaggen en doeken, bont

Tegen den middag keerden we terug naar Toledo, langs een smal pad, dalend tusschen de rotsen in de schaduw, eindigend aan den zandigen oever van de diepliggende Taag. Reeds zagen we in de duisterliggende diepte platte roeibootjes varen af en aan met huiswaartskeerenden. Het geelk een mythologische schilderij, voorstellend Charon geroepen de rivier overzettend die daarna den berg der zon mochten beklimmen. Het pad waarop we liepen was vol en steeds sneller liep



GEZICHT OP TOLEDO, MET DE TAAG OP DEN VOORGROND.

was de menigte en alles was in beweging, leven, licht en kleur. Straf stak de zon, hoog wolkte het stof en het gansche gewemel bewoog zich op den weg tusschen de steile rotsen en de hermitage. Op dezen feestdag was de helling der bergen één wriemelende kleurmassa waaruit steeg één duizendvoudig geluid. In en uit de kleine kapel stroomde de menigte, lachend trok het jonge volkje aan het touw. Gedrongen tusschen deze vrolijke menigte, dachten we of zoo mischien eeuwen geleden het beeld was geweest van den acropolis op feestdag. Vol kooplui, die de offergaven aanprezen, vol vrolijke tempelgangers, vol helder geluid en helle kleuren.

men ons voorbij om vlug bij de bootjes te zijn. Aan den oever gekomen was het dringen; ter weerszijde zag men op tegen de in schaduw liggende, steile rotsen, waartusschen de Taag. Het eigenaardige schilderij was verdwenen. Als gewone menschen stonden ook wij geduldig te wachten om overgezet te worden, de mystieke Charons waren weer gewone, vrolijke roeiers, blij een goeden dag te hebben. De Taag lag weliswaar in schaduw, maar had zijn geheimzinnigheid verloren. Eindelijk kwamen we aan de overzijde om naar Toledo op te klimmen. En al klimmend overstelpte een kinderschaar alle wandelaars met borstel in de hand en de vraag op de